

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพิษณุโลก

**The Development of Additional Course of Padoongrasdra Suksa on Social
Studies Religion and Culture Strand for 4th Grade Students**

พรทิพา ลิทธิวงศ์ และ อารีย์ ปรีดีกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Porntipa Sittiwong and Aree Preedeekun

Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-mail : Krupu2511@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้หลักสูตรโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้หลักสูตรผดุงราษฎร์ศึกษากับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนผดุงราษฎร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1)หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ใช้เวลาในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบสมมติฐาน คือ One Sample t – test

ผลการวิจัย พบว่า

1) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีองค์ประกอบของหลักสูตร คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วย ได้แก่ หน่วยโรงเรียนผดุงราษฎร์ หน่วยพระเยซูคริสต์ หน่วยวิถีผดุงราษฎร์ หน่วยม่วงเหลือง ร่วมใจ หน่วยมารยาทงาม สมนามผดุงราษฎร์ แนวทางการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก คู่มือการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับดี มีแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดี 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า

เกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรผดุงราษฎร์ศึกษา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รายวิชาเพิ่มเติม; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจของนักเรียน

Abstracts

The purposes of this research were 1) to construct and find the quality of Additional Course of Padoongrasdra Suksa on Social Studies Religion and Culture Strand for 4th Grade Students, 2) to study the try-out outcome of the curriculum by comparing students' achievement after learning with the curriculum with the criteria of 70 percent of the total scores and to study their satisfaction towards the curriculum. The samples were 30 students of grade 4/1 students of Padoongrasdra Suksa School who are studying in the first semester of the academic year 2022 by cluster random sampling. The data were collected by employing an achievement test, and satisfaction evaluation form within 20 hours and analyzed by using percentage, mean, standard deviation, and One sample t- test.

The findings were as follows:

1) The additional Course of Padoongrasdra Suksa on Social Studies religion and Culture Strand for 4th Grade Students was comprised of principles, objectives, course description, learning outcomes, curriculum structure, five learning units as Padoongrasdra unit, Jesus Christ unit, Padoongrasdra's way unit, Muang luang Cooperation unit, Fine manner unit of Padoongrasdra; trends of learning management, media and learning resources, measurement and evaluation, was appropriate at the highest level ; the manual of the curriculum was at a high level; the quality of learning plan was at a high level 2) The students' achievement after studying with the curriculum was higher than the set criteria at 70 percent significantly different at 0.05 3)The students' satisfaction with the curriculum was at a high level.

Keywords: Additional course curriculum; Academic achievement; Students' Satisfaction

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้กล่าวไว้ใน มาตรา 23-24 และ 26 เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสรุปได้ว่า ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม การ จัดกระบวนการเรียนรู้ต้องบูรณาการความรู้ต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดย ผสมผสานสาระความรู้เหล่านั้นให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่ดีงาม และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชาและให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณา พัฒนาการของ ผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคุม ไปในกระบวนการ เรียนการสอน ตามความเหมาะสมในแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ มุ่งมั่นขยายโอกาสทางการศึกษาให้ เยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างกว้างขวางและทั่วถึง โดยคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน

ครอบคลุม ทั้งด้านพฤติกรรม จิตใจ และ ปัญญา นอกเหนือจากการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา นอกจากนี้ยังได้ส่งเสริมและสร้างความ ตระหนักให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในคุณค่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีประชาธิปไตย พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร)

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่กำหนดคุณลักษณะของผู้เรียน สถานศึกษาต้องนำกรอบแนวคิดไปจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ให้เป็นพลเมืองที่ดี มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะขั้นพื้นฐาน ประกอบอาชีพ ได้ตามควรแก่วัยตามความสามารถและความถนัดของตน ทำคุณประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมี คุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช2551 มีกรอบการพัฒนาผู้เรียนในด้าน คุณธรรมจริยธรรมให้มีคุณลักษณะที่สังคมและชาติต้องการ สามารถอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขทั้งใน ฐานะพลเมืองไทยและพลโลกได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ 8 ประการคือ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 65)

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสมโดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้ สาระที่1:ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม มาตรฐาน ส1.1 รู้และเข้าใจประวัติความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และมาตรฐาน ส1.2 เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และธำรงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 : 7)

มูลนิธิสภาคริสตจักรแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยจัดการศึกษาโดยกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2561–2565 โดยมีนโยบายข้อที่ 1 : เรื่องการประกาศข่าวประเสริฐขององค์พระเยซูคริสต์ และพันธกิจทางการศึกษา จึงได้มีกรอบการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบนพื้นฐานคริสตจริยธรรม โดยมีเป้าประสงค์ให้โรงเรียนของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยทุกโรงเรียนให้มีการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทของตนเองและโลกปัจจุบัน เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดเน้นของสถานศึกษา โดยการปลูกฝังให้นักเรียน เป็นคนดีมีคุณธรรม พร้อมทั้งสามารถนำหลักสูตรไปใช้และมีการประเมินหลักสูตรเพื่อพัฒนาเป็นวงจรคุณภาพทุกปีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ปี พ.ศ.2561-2565)

โรงเรียนผดุงราชกุศลเป็นโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักร จึงรับนโยบายข้อที่ 1 : เรื่องการประกาศข่าวประเสริฐขององค์พระเยซูคริสต์ และพันธกิจทางการศึกษา มาเป็นกรอบการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน โดยฝ่ายศาสนกิจของทางโรงเรียนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบนพื้นฐานคริสตจริยธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักเรียน เป็นคนดี มีคุณธรรม (แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนผดุงราชกุศลปีการศึกษา 2561-2565) สภาพปัจจุบันพบว่า เมื่อศึกษาโครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนผดุงราชกุศล ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ไม่มีสาระการเรียนรู้ในเรื่องของประวัติความเป็นมาของโรงเรียน และการจัดทำโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของฝ่ายศาสนกิจโรงเรียน ย้อนหลังตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นข้อมูลจากแบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน และจากการสังเกตพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนในด้านการมีความรู้ ความเข้าใจ การยึดนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติบนพื้นฐานความเชื่อและศรัทธาในพระเจ้า ยังมีผลไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ จากการประชุมของฝ่ายศาสนกิจโรงเรียนผดุงราชกุศลเพื่อพิจารณาหาสาเหตุ มีข้อสรุปว่าโรงเรียนผดุงราชกุศลไม่มีหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน (บันทึกการประชุมของฝ่ายศาสนกิจ โรงเรียนผดุงราชกุศล วันที่ 15 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2562)

การพัฒนาหลักสูตร เป็นการจัดทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือเป็นการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ก่อน เป็นกระบวนการที่เป็นระบบ เชื่อมโยงกันในมิติต่างๆ ได้แก่การวางแผน จัดทำหลักสูตรหรือยกร่างหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร และยังเป็น การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ใช้อยู่เดิมให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครองภายในประเทศและต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นในการกำหนดจุดหมาย เป้าหมาย จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมถึงสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของทาบา ได้กำหนดวิธีการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน ได้แก่ วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการและความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคม กำหนดจุดประสงค์ ของการศึกษา คัดเลือกเนื้อหาวิชาที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตรงกับความต้องการ

และความจำเป็นของสังคม โดยคัดเลือกมาให้เรียนโดยเฉพาะที่ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ จัดระเบียบลำดับและขั้นตอนของเนื้อหา วิชาที่คัดเลือกมา คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เป็นแนวทาง จัดระเบียบลำดับและขั้นตอนของประสบการณ์การเรียนรู้ การประเมินผล เป็นขั้นที่จะทำให้ทราบว่า การพัฒนาหลักสูตรประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เนื้อหาวิชาและกระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสมเพียงใด และสุดท้ายคือการตรวจสอบความคงที่และความเหมาะสมในแต่ละขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 63)

ในขณะเดียวกันสถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและการพัฒนาการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียนโดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2552 : 8) จากความสำคัญดังกล่าว และจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่องหนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยาสังคบุรี โดยวันชัย ภิญโย (2554 : 1) ผลการวิจัยพบว่า (1) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องหนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรีมีความเหมาะสมมาก สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนหลังการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่องหนองจอกศึกษา สูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องหนองจอกศึกษา มีความเหมาะสมในระดับดีมาก และงานวิจัยการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาโรงเรียนศึกษาเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ของโรงเรียน ด้วยกระบวนการวิจัยผสมผสาน:กรณีศึกษาโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ของผกา มาศ บุญเผือก (2557 : 42) ผลการวิจัยพบว่าอัตลักษณ์โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีคือ “เป็นเลิศในความรู้ยึดมั่นเชิดชูในความดีวิถีชีวิตมีคุณภาพ” การพัฒนาหลักสูตรใช้ 5 ขั้นตอน คือ ศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนกำหนดผลการเรียนรู้ คัดเลือกจัดลำดับเนื้อหาสาระ คัดเลือกจัดระเบียบประสบการณ์การเรียนรู้และกำหนดสิ่งที่วัดผลและวิธีการประเมิน โดยประยุกต์ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ ชื่นใจให้ใฝ่รู้ มุ่งสู่เนื้อหา นำพาปฏิบัติเด่นชัด หลักการ ผสานใช้ในชีวิต และก่อกิจให้เป็นนิสัย คุณลักษณะผู้เรียนตาม อัตลักษณ์ด้านความเป็นเลิศในความรู้ (ความเก่ง) ด้านการยึดมั่นเชิดชูในความดี (ความดี) และด้านวิถีชีวิตมีคุณภาพ(ความสุข)โดยภาพรวมทุกด้านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ.01 ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ของโรงเรียน (School Identity) เป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นตัวกำหนด คุณลักษณะร่วมหรือพฤติกรรมที่ประพฤติปฏิบัติของ นักเรียนส่วนรวมที่เหมือนกัน เป็นสิ่งทรงพลังอันทำให้ สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง (Change) ในทางที่พึงปรารถนาได้

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจในพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของทาบาส สร้างรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้เป็นแนวทางที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งเน้นตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานและประวัติความเป็นมาของโรงเรียน ตลอดจนสามารถปฏิบัติตนบนพื้นฐานหลักคำสอนทางคริสต์ศาสนานำประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เกิดค่านิยมที่ดี มีความรักและภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษาของตนเอง โดยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตร หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรที่สร้างขึ้นและศึกษาผลการใช้ ดังนี้
 - 2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70
 - 2.2 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนที่สังกัดในมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จำนวน 27 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนผดุงราษฎร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประกอบด้วยจำนวน 5 หน่วยมีดังนี้

หน่วยที่ 1 โรงเรียนผดุงราษฎร์

หน่วยที่ 2 พระเยซูคริสต์

หน่วยที่ 3 วิถีผดุงราษฎร์

หน่วยที่ 4 ม่วง เหลือง ร่วมใจ

หน่วยที่ 5 มารยาทงาม สมนามผดุงราษฎร์

ระยะเวลา

การทำวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลา 20 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวมระยะเวลาการใช้หลักสูตร 20 ชั่วโมง ดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 5 ชนิด ซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. คู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน สำหรับครูผู้สอนให้นำหลักสูตรไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ
3. แผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แผน เวลา 20 ชั่วโมง

ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านร้อยละ 70
2. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตาม หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่วัดระดับความรู้สึกรู้สึกของนักเรียน ตามมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ จำนวนคำถาม 15 ประเด็น

ตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูล เพื่อเป็นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมาย คัดเลือกเนื้อหาสาระ จัดรวบรวมเนื้อหาสาระ และคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นตอนการยกย่องหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เมื่อยกย่องหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการโดยการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร ประกอบด้วยเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร ด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตร

2. เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเมื่อเรียนจบหลักสูตร โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการเรียนด้วยหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่พัฒนา มีทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้าน เนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ประโยชน์

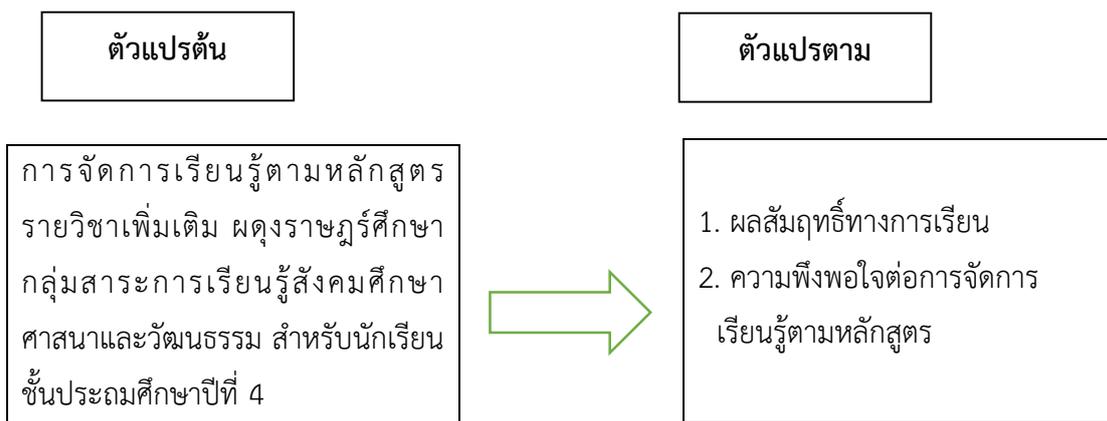
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน กับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ตามระดับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ทำให้ได้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คู่มือการใช้หลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ที่มี จำนวน 10 แผน ใช้เวลา 20 ชั่วโมง แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการหาคุณภาพของหลักสูตรจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	M	S	ระดับ
หลักสูตร	4.68	0.43	มากที่สุด
คู่มือการใช้หลักสูตร	4.33	0.46	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้	4.43	0.60	มาก
รวม	4.48	0.50	มาก

จากตาราง 1 พบว่า พบว่าหลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 ผลการหาคุณภาพของคู่มือการใช้หลักสูตร จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าคู่มือการใช้หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษาศาสตร์

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	M	S	% of Mean	t	P
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	30	30	25.53	1.22	85.11	20.28	0.000

*P<.05

จากตาราง 2 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 25.53 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.11 และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตามหลักสูตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษาศาสตร์

รายการประเมิน	M	S	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหาสาระ	4.40	0.50	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.38	0.56	มาก
ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้	4.30	0.69	มาก
ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.25	0.60	มาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.43	0.47	มาก
รวม	4.36	0.56	มาก

จาก ตาราง 3 พบว่า มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ เท่ากับ 4.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษาศาสตร์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้แนวคิดของทาบาส ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1

การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการ ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย ขั้นที่ 3 คัดเลือกเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 4 จัดรวบรวมเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 5 การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 7 กำหนดวิธีวัดและประเมินผล มาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร โดยมีรายละเอียด ดังนี้คือ การสร้างหลักสูตรและการหาคุณภาพหลักสูตร การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการการพัฒนาหลักสูตร โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างหลักสูตร ทั้งจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนผดุงราษฎร์ ศึกษาข้อมูลจากหลักคำสอนทางคริสต์ศาสนาจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา ทั้งที่เป็นตัวบุคคล จากแบบสอบถาม รวมทั้งการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนผดุงราษฎร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และการสัมภาษณ์จากครูผู้สอนทางด้านคริสต์ศาสนา มาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ในการสร้างเอกสารหลักสูตรจะประกอบด้วยหลักการและแนวคิด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร สารการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วยคือ หน่วยโรงเรียนผดุงราษฎร์ หน่วยพระเยซูคริสต์ หน่วยวิถีผดุงราษฎร์ หน่วยม่วง เหลืองร่วมใจ และหน่วย มารยาทงาม สมนามผดุงราษฎร์ มาเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลของหลักสูตร เมื่อจัดทำร่างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมสำเร็จแล้วผู้วิจัยนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา ความเหมาะสมในแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตร เพื่อแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรตามข้อเสนอแนะ เพื่อให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วันชัย ภิญโย (2554 : 1) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่องหนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยาชังหวัดเพชรบุรี ผกามาศ บุญเผือก (2557 : 42) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาโรงเรียนศึกษาเพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ของโรงเรียน ด้วยกระบวนการวิจัยผสมผสาน: กรณีศึกษาโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จึงเป็น ผลให้การวิจัยการพัฒนาหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา ที่พัฒนาขึ้นนี้ พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.43 และการสร้างเอกสารประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย คู่มือการใช้หลักสูตร พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 และแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60

ผลการใช้หลักสูตรที่สร้างขึ้น ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตามหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.53 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้เพราะผู้วิจัยได้มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างเป็น

ระบบ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา โดยนำเอาโครงสร้างของเนื้อหาจากหลักสูตร และเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนทั้งสิ้น 10 แผน ใช้เวลาในการดำเนินการสอน จำนวน 20 ชั่วโมง มีการนำกระบวนการจัดการเรียนการสอน ตามรูปแบบซิปปา ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ /การเชื่อมโยงความรู้ใหม่ กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง จากนั้นนำไปใช้ในการปฏิบัติจริง ใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ สิ่งที่ได้จากกระบวนการเหล่านี้ จะตกผลึกภายในตัวของผู้เรียน จะกลายเป็นตัวตนเป็นบุคลิกภาพของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการในการคิด การตัดสินใจ ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก อาทิ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้เป็นต้น และแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2.ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน ผู้วิจัยกำหนดข้อคำถามของแบบสอบถามความพึงพอใจ ออกเป็น 5 ด้าน ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการนำไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

แม้ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทางการเรียนตามหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติม ผดุงราษฎร์ศึกษาอยู่ในระดับดีที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 และความ พึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แล้วก็ตามผู้วิจัยยังมีข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นดังนี้

1.1 สามารถออกแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบวิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยยึดหลักการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ ตามแนวคิด กระบวนการ Active Learning สามารถจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 หรือภาคเรียนที่ 2 ได้ตามความเหมาะสม

1.2 สามารถเพิ่มเติมองค์ความรู้ด้านเนื้อหา เพิ่มโครงการ งาน กิจกรรม ที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ในรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ โดยมีแหล่งการเรียนรู้ ระหว่าง โรงเรียน และโบสถ์ คริสตจักรคริสตศุภานุกูล เช่น โครงการพาน้องไปโบสถ์ โครงการสัปดาห์ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เป็นต้น

1.3 มีการใช้สื่อเทคโนโลยี มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมผดุงราษฎร์ศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อเพิ่มขยายเนื้อหา เพิ่มกิจกรรม ขยายเวลาเรียน ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนนำไปใช้ต่อได้อย่างสม่ำเสมอ มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมในทุกด้านตามนโยบายในการจัดการศึกษาของโรงเรียนผดุงราษฎร์ ในด้านส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม บนพื้นฐานหลักคำสอนทางคริสต์ศาสนา

2.2 ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ที่เป็นจุดเน้นในการสร้างอัตลักษณ์ของแต่ละสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น
- พจนานุกรม บัญชี. (2557). *การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ ของโรงเรียน ด้วยกระบวนการวิจัยผลผลิต:กรณีศึกษาโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี. ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- วันชัย ภิญโญ. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *แนวทางการพัฒนา การวัด และประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.